

животъ е видѣлъ и голѣмо щастие и голѣмо нещастие, и зло и добро, и сиромашия и богатство, и кржжави склзи и извжнрѣдна радостъ. . . Той е билъ и хайдутинъ и чорбаджия, и капасжзинъ и миренъ и справедливъ гражданинъ : въ младостта си той ходилъ по шумата и истрѣблялъ турците ; а послѣ са сжединялъ съ турците, ходилъ съ кърджелиете, делибашите и арнаутите, и клалъ християните ; бунтовалъ са противъ правителството и помагалъ на Кара-Фезията. Но при сичкото това дѣдо Либенъ ималъ и една малка слабостъ : той обичалъ своето отечество, но не сичкото, а само Коприщица. Когато кърджелите или делибашите мислиле да направатъ нѣкоя пакостъ на Коприщица, то дѣдо Либенъ отивалъ напредъ въ своето рождено село, извѣщялъ жителите, че имъ грози опасностъ, и накарвалъ ги да бѣгатъ и да оставатъ вжщите си. И така, ту съ обире, ту съ